

Lahja Tammisaarelle

Tammisaareessa pyörivä komea konserttisarja häiritsi hieman minun ja monen muunkin perniöläisen osallistumista täysillä paikallisten markkinoiden rientoihin. Me perniöläiset musiikin harrastajat ihmettelemme kateellisina, miten uinuvan pikkuruisen eläkeläiskaupungin kulttuuritoimi kykenee ponkaisemaan pystyyn tällaisen tapahtuman. Tammisaaren kesäkonsertit kun on selvästi profiloitunut tammisaarelaiseksi hankkeeksi.

Näinhän asia ei aivan ole.

Tammisaaren kesäkonsertit on vuonna 1990 perustetun noin 50-päisen Suomalaisen Kamariorkesterin hanke. Orkesteri on koottu taitavista soittajista, ja sen taustalta löytyy huomattavaa yksityistä tukea. Orkesterin puheenjohtajana toimii Partekiakin paloittelevan mahtavan metalliteollisuus konsernin Koneen johtaja Antti Herlin. Muutenkin tukijoiden kaarti näyttää komealta. Ei jääne hommat pikkurahoista kiinni. Taiteellisen johtajan Jukka-Pekka Sarasteen maine taas takaa, että orkesteri kiinnostaa konserttien järjestäjiä ja huipputaiteilijoita.

Ollakseen ruotsinkielisen Tammisaaren musiikkitapahtuma eräs toinenkin pikkuseikka kiinnittää huomiota. Perusteelliset ja pätevät teosten ja taiteilijoiden esittelyt on Antti Häyrynen kirjoittanut ensin suomeksi. Ruotsinkielisen radiomme loistava toimittaja Ann-Kristin Schevelew, joka muuten takasi viimeisimmän kontrapunktin voiton Suomelle, on sitten kääntänyt tekstit ruotsiksi. Käsiohjelman ja mainonnan kielijärjestys on kuitenkin luonnollinen eli ruotsi, suomi ja englanti.

Suomalainen Kamariorkesteri oli nytkin kyennyt houkuttelemaan kovat kasvot, tämän päivän kuuluisimman säveltäjämme Kaija Saariahon ja samaan sarjaan kuuluvan sopraanomme Karita Mattilan Tammisaaren konsertteihin. Kaija Saariaho saa toistuvasti tunnustusta eri puolilta maailmaa kuten taannoin muhkean amerikkalaisen Grawemeyer-palkinnon. Tänä vuonna hänet valittiin vihdoin myös vuoden ulkosuomalaiseksi. Karitan Mattilan maine ei lisätarinoita tarvitse.

Saariahon laulusarjan Neljä hetkeä ensiesitys Suomessa ei minulle oikein kuullemalla auennut. Mutta niin on käynyt monesti muidenkin ensikosketusten kanssa. Ehkäpä sitten viidennellä kuulemalla. Täytyy vaan uskoa ranskalaisia ja englantilaisia kokeneita arvostelijoita, jotka ovat suitsuttaneet siekailematta.

Koska en saanut laulujen ranskankielisistä sanoista selvää, paljon jäi hämäräksi. Ihmettelenkin, ja niin kuuluivat tekevän monet muutkin yleisöstä, ettei ohjelmassa julkaistu näitä neljää Maalauhin runoa edes ranskaksi.

Konsertin lämmittelykappale, Ravelin Hanhiemo sopi ilmeisesti kuin nakutettu tällaiselle orkesterille. Tauon jälkeen soitettu Ludwig van Beethovenin 7. sinfonia ei jättänyt enää mieleen epävarmuutta. Sinfoniaorkesteriksi kovin pieni kamariorkesteri töräytti Beethovenin tutut iskelmiinkin lainatut teemat väkevästi. Ja yleisö sulii.

Tammisaari saa paistatella kesäkonserttiensa tuomassa myönteisessä maineessa ja luultavasti hyvin kohtuullisin satsauksin. Toivottavasti itsekin osaavat arvostaa.

pajen